

PATRIARHIA ROMÂNĂ

Episcopia Ortodoxă Română a Australiei și Noii Zeelande
Parohia Ortodoxă „ Sfânta Maria “

511 Adelaide Road, Berhampore, Wellington 6023 , Noua Zeelandă
Telefon : 064 4 389 1630

CU- VÂNTUL DE WELLINGTON

Buletin Parohial nr.12 August 2010

Din acest număr:

- *Din viața parohiei noastre;
- *Sărbătorile lunii August;
- *Pagina copiilor;
- *Calendarul lunii August.

Hramul bisericii noastre Invitație

Duminică 15 August biserica noastră își serbează hramul.

În această zi deosebită vă așteptăm la biserică pentru a ne bucura împreună de slujba arhierescă săvârșită de Preasfințitul Părinte Mihail, Episcopul Episcopiei Ortodoxe Române a Australiei și Noii Zeelande, împreună cu un sobor de preoți.

Tot pe această cale adresăm o invitație de participare la hram pentru toți românii de pe tot cuprinsul Noii Zeelande.

Programul liturgic din luna August

- *Duminică 01.08.2010 -Acatistul Maicii Domnului ora 9:30;
Sf.Liturgie ora 10:30 -Duminica a 10-a după Rusalii- Vindecarea lunaticului
- *Joi 05.08.2010 -Vecernie ora 18:00
- *Vineri 06.08.2010 - Schimbarea la Față a Domnului - Acatistul Mântuitorului Iisus Hristos, ora 10:00;
- *Miercuri 11.08.2010- Acatistul Adormirii Maicii Domnului ora 18:00;
- *Vineri 13.08.2010 - Taina Sfântului Maslu ora 18:00;
- *Sâmbătă 14.08.2010 - Vecernie Mare cu Litie ora 18:00;
- *Duminică 15.08.2010 -Adormirea Maicii Domnului - Acatistul Adormirii Maicii Domnului ora 9:00;
Sf.Liturgie ora 10:00 (Duminica a 12-a după Rusalii -Tânărul cel bogat;
Parastas ora 12:00;
Cuvânt de bun venit pentru invitați- ora 12:30;
Agapa- ora 1:00;
- *Sâmbătă 21.08.2010- Vecernie ora 18:00;
- *Duminică 22.08.2010- Acatistul Mântuitorului Iisus Hristos -ora 9:30;
Sf. Liturgie ora 10:30 (Duminica a 13-a după Rusalii -Pilda lucrătorilor celor răi;
- *Sâmbătă 28.08.2010 - Vecernie ora 18:00;
- * Duminică 29.08.2010 -Tăierea Capului Sf.Prooroc Ioan Botezătorul-
Acatistul Sf.Ioan Botezătorul ora 9:30;
Sf. Liturgie ora 10:30 (Duminica a 14-a după Rusalii - Pilda nunții fiului de împărat;

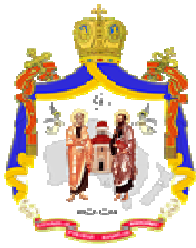
Postul Adormirii Maicii Domnului

Postul Adormirii Maicii Domnului începe pe 31 iulie și tine până în ziua praznicului, 15 august. Se lasă sec în seara zilei de 31 iulie, iar când această dată cade miercurea sau vinerea, se lasă sec cu o zi mai înainte ; de asemenea, postul se prelungește și în ziua sărbătorii înseși, dacă aceasta cade miercurea sau vinerea, făcându-se dezlegare la untdelemn, pește și vin.

Postul Adormirii Maicii Domnului este rânduit de Biserică spre aducerea aminte de virtuțile alese ale Sfintei Fecioare și de postul cu care ea însăși, după tradiție, s-a pregătit pentru trecerea la cele veșnice.

Ca vechime, este cel mai nou dintre cele patru posturi de durată (Postul Nașterii Domnului, Postul Paștilor, Postul Sfinților Apostoli și Postul Adormirii Maicii Domnului). Originea lui trebuie pusă prin sec. V, când cultul Maicii Domnului s-a dezvoltat și când sărbătoarea Adormirii ei a început să primească o mai mare importanță.

Data și durata postului au fost uniformizate în toata Ortodoxia abia în sec. XII, la sinodul local din Constantinopol, ținut la 1166 sub patriarhul ecumenic Luca Crysoverghi, care a hotărât ca postul să înceapă la 1 august și să dureze 14 sau 15 zile, până la sărbătoarea Adormirii (15 august).

Adunarea Generală Parohială din 4 iulie 2010

Duminică 4 iulie 2010 după Sfânta Liturghie, a avut loc, în biserica parohială, Adunarea Generală Parohială anuală. După rostirea rugăciunii “Cuvine-se cu adevărat” s-a făcut prezența membrilor Adunării Generale. Deoarece s-a constatat că există cvorumul necesar validității Adunării Generale Parohiale, s-a trecut la prezentarea problemelor de pe ordinea de zi.

La sfârșitul ședinței Adunarea Generală Parohială a aprobat:

- raportul de activitate al Consiliului Parohial pe perioada iunie 2009-iunie 2010;
- bugetul anual parohial;
- ca spațiul alăturat bisericii să se numească “Centrul Pastoral Misionar-Preot Gheorghe Speranța”;
- alegerea domnului Ion Cîrșnic ca membru în Adunarea Eparhială a Episcopiei Ortodoxe Române a Australiei și Noii Zeelande, respectiv alegerea domnilor Constantin Brînză și Mircea Vârtosu ca membrii supleanți;

Mulțumim tuturor celor care au arătat interes față de acest eveniment din viața parohiei noastre.

Binecuvântări celor care ajută biserica

Fiecare dintre dumneavoastră a ajutat parohia Sfânta Maria din Wellington într-un fel sau altul. În ultima perioadă am avut un ajutor deosebit de la familia Cîrșnic Ion și Lucia care au donat bisericii noastre 5 litri de ulei pe care îl folosim la candelile din biserică, o cutie de vin, două cutii de lumânări și suma de 200 de dolari pentru lumânările care se vând la pangar.

Mulțumim de asemenea domnului Costel Brînză pentru lumânările donate, doamnei Eugenia Geaboc pentru prescurile atât de necesare pentru săvârșirea Sfintei Liturghii și tuturor celor care au donat o anumită sumă de bani pentru biserica noastră.

Cei care doresc să ajute în continuare biserica pot face donații direct la doamna Cristina Muciuli sau în contul bisericii:

**Account Name: The Romanian Orthodox Parish
St. Mary of Wellington New Zealand Incorporated
Account Number:06- 0574-0073110-00 deschis la
National Bank, New Zealand**

Rânduială Liturgică deosebită în postul Adormirii Maicii Domnului

Anul acesta parohia noastră va avea o rânduială liturgică deosebită în postul Adormirii Maicii Domnului. Deoarece hramul bisericii noastre cade în acest an în zi de duminică iar noi ne vom bucura de prezența în mijlocul nostru a Preasfințitului Părinte Mihail, am primit binecuvântarea pentru următorul program liturgic din a doua săptămână a postului Adormirii Maicii Domnului:

- miercuri 11 august ora 18:00- Acatistul Adormirii Maicii Domnului;
- vineri 13 august ora 18:00 – Taina Sfântului Maslu;
- sâmbătă 14 august ora 18:00- Vecernie Mare cu Litie

- duminică 15 august – Hramul bisericii:
*ora 9:00- Acatistul Adormirii Maicii Domnului;

*ora 10:00- Sf. Liturghie;

*ora 12:00- Parastas;

*ora 12:30- Cuvânt de bun venit pentru invitați ;

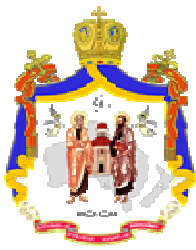
*ora 13 :00-Agapa.

Hramul bisericii noastre

Ziua de 15 august a fiecărui an reprezintă ziua în care biserica noastră își serbează hramul respectiv ocrotitorul spiritual- Maica Domnului, Preasfânta Născătoare de Dumnezeu și pururea fecioara Maria.

Pentru aceasta trebuie să organizăm totul așa cum se cuvine respectiv în ziua de 31 iulie vom face curățenie generală începând cu ora 10:00, iar sâmbătă 7 august vom aranja mesele și scaunele pentru agapa ce va urma după slujba din 15 august.

Cei care doresc să ne ajute sunt așteptați la biserică pentru a stabili și celelalte amănunte legate de organizarea hramului.

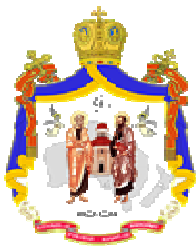
6 August – Schimbarea la față a Domnului

Domnul nostru Iisus Hristos, în anul al treizeci și treilea, de la nașterea Sa, și în al treilea an, și cel de pe urmă, al propovăduirii Sale, apropiindu-se de patima cea de bună voie, pentru mântuirea noastră, S-a dus în latura Cezareii lui Filip, și, după cuvintele pe care le-a zis Petru, acolo: "Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu Celui viu" (Matei 16,16), a început a spune ucenicilor Săi că se cade să meargă la Ierusalim, să pătimească mult de la farisei, de la arhierei și de la cărturari și să fie omorât. Din această pricină, ucenicii Săi s-au înstrăstă, dar, mai ales, Petru, care-L oprea pe El, zicându-i: "Fie-Ți milă de Tine, să nu Ți se întâmple aceasta" (Matei 16,22). Atunci, ridicând mâhnirea lor, a făgăduit unora dintre ei, că, după puține zile, are să le arate lor Slava Sa zicând: Sunt unii din cei care stau aici, care nu vor gusta moartea, până ce nu vor vedea pe Fiul Omului, venind în Împărăția Sa" (Matei 16, 28). Deci, trecând ca la opt zile de la ziua în care a grăit aceste cuvinte, Domnul a plecat în latura Cezareii lui Filip, în hotarele Galileii, muntele Taborului, mergând după El ucenicii Săi și mult popor. Dar, de vreme ce era obiceiul Domnului Hristos ca rugăciunile cele către Dumnezeu-Tatăl să le facă singur, despărțit de ucenicii Săi, a lăsat sub munte poporul și pe ucenicii Săi și a luat numai pe trei din ei, pe Petru, pe Iacov, și pe Ioan. Și S-a suit cu ei pe munte să se

roage. Acolo, depărtându-Se puțin de cei trei ucenici, S-a urcat la un loc înalt și se ruga, iar cei trei ucenici, osteniți, pe de o parte, de suirea muntelui înalt, iar, pe de alta, de lungimea rugăciunii, se luptau cu somnul, precum zice Evanghelistul Luca: "Iar Petru și cei ce erau cu el erau îngreuiți de somn" (Luca 9,32). Dar, când s-au deșteptat bine, Hristos S-a schimbat la Față, strălucind cu Slava dumnezeirii Sale. Și au stat înaintea Lui, prin porunca Lui, doi Prooroci, Moise, dintre morți, și Ilie din Rai, și grăia cu ei, despre patima Lui și despre ceea ce avea să se săvârșească la Ierusalim. Din această pricină, Apostolii, deșteptându-se, au văzut Slava Lui cea negrăită, Fața cea luminoasă ca soarele, hainele Lui albe ca zăpada și doi bărbați stând și grăind cu El, întru Slava aceea, și s-au înspăimântat. Și au cunoscut, Duhul Sfânt descoperindu-le lor, că bărbații aceia erau Moise și Ilie și au înțeles vorba Lor despre patima lui Hristos, cea de bunăvoie. Deci, Apostolii stăteau cutremurați, ascultând cele ce se grăiau și îndulcindu-se cu vederea Slavei cele dumnezeiești, pe cât putea să îngăduie vederea ochilor trupești, căci atât cât putea suferi firea omenească, le-a arătat lor Domnul. Este cu neputință omului muritor să vadă Dumnezeirea cea fără de moarte și nevăzută, precum de demult i-a răspuns Dumnezeu lui Moise, care se ruga ca să-i arate Slava Feței Sale celei dumnezeiești, la vederea ochilor, zicând: "Nu poate vedea omul Fața Mea și să trăiască" (Iesire 33,20).

Deci, sfârșindu-se vorbirea lui Hristos cu Moise și Ilie, și plecarea lor cunoscându-se prin Duh, de Apostoli, i-a părut rău lui Petru că Proorocii vor să se ducă de la vederea lor. Ei doreau neîncetat acea dulce Slavă a lui Hristos, ca să se îndulcească de vederea cinstiților Prooroci, și a luat îndrăzneală și a zis: "Învățătorule, bine este ca noi să fim aici și să facem trei colibe: una Ție, una lui Moise și una lui Ilie" (Luca 9,33). Pe când grăia Petru acestea, un nor luminos a umbrat pe Apostoli, înconjurând vârful muntelui aceluia. Atunci Apostolii mai mult s-au temut, că apropiindu-se de Hristos, au intrat și ei în nor și, într-aceleas, s-a auzit glas din nor, zicând: "Acesta este Fiul Meu cel iubit, în Care am binevoit; pe acesta ascultați-L" (Matei 17,5). Datorită acestui glas, venind de sus, le-a pierit Apostolilor toată puterea de spaima aceea mare, și, temându-se mult, au căzut cu fețele la pământ. Deci, căzând ei, Slava Domnului s-a luat de la vederea lor. Iar Domnul, apropiindu-Se, S-a atins de ucenicii care zăceau la pământ, zicându-le: "Sculțați-vă și nu vă temeți" (Matei 17,7). Ucenicii, ridicându-și ochii, n-au văzut pe nimeni, decât numai pe Iisus Hristos, singur. Apoi, pogorându-se ei din munte, Domnul le-a poruncit lor să nu spună nimănui despre întâmplarea aceea, până ce, după primirea patimilor și a morții, El va învia, a treia zi, din mormânt. Deci, ei au tăcut și, în acele zile, n-au spus nimănui nimic, din cele ce văzuseră.

Pe scurt, la întrebarea, cu ce scop a săvârșit Domnul Schimbarea Lui la Față de pe Tabor, răspunsul Bisericii este acesta: Mântuitorul, știindu-se pe drumul spre Ierusalim, drumul spre patimă, cruce și moarte și cunoscând omeneasca slăbiciune a Apostolilor Săi, n-a vrut să-și lase ucenicii doborâți sub lovitură. Cu schimbarea Lui la Față, Domnul a ridicat și a îmbărbătat inima lor, față de sminteala crucii, ce urma să fie. Umilirile oricât de adânci, ale patimilor și morții Mântuitorului, nu vor mai fi în stare să clatine, cu totul, credința unor oameni, care au cunoscut dumnezeirea ascunsă a Învățătorului lor. Patimile și moartea Mântuitorului nu mai sunt un sfârșit, ci dovezi că El s-a dat morții, de bună voie, pentru mântuirea lumii. În cântările ei Biserica își mărturisește, fără ocol, această înțelegere, zicând: **"În munte Te-ai schimbat la Față și, pe cât au cuprins ucenicii Țăi, Slava Ta, Hristoase Dumnezeule, au înțeles, că, dacă Te vor vedea răstignit, să cunoască patima Ta cea de bună voie și lumii să propovăduiască, că Tu ești cu adevărat raza Tatălui"** (Condacul la 6 august).

15 August- Adormirea Maicii Domnului

Maica Domnului este cea mai înaltă sfințenie omenească cunoscută și cinstită de Sfânta Biserică, iar Adormirea Maicii Domnului este cea mai de seamă dintre sărbătorile ei. Este o sărbătoare pregătită, precum se știe, printr-un post de două săptămâni.

În Sfânta Scriptură, nu aflăm nimic despre moartea Maicii Domnului. În schimb, cântările și imnele de la Vecernia și Utrenia sărbătorii ne vestesc adevărata tradiție a Bisericii în această privință. Când a binevoit Hristos, Dumnezeu nostru, să ia la Sine pe Maica Sa, atunci cu trei zile mai înainte, a făcut-o să cunoască, printr-un înger, mutarea ei de pe pământ la viața cea cerească. Deci, înștiințându-se Născătoarea de Dumnezeu despre aceasta, s-a bucurat, cu bucurie mare, și s-a suit degrabă în Muntele Măslinilor, ca să se roage.

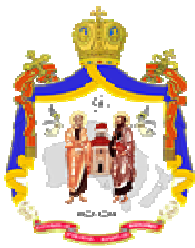
S-a întors, apoi, acasă și a pregătit toate cele de îngropare, încredințând, pe vecine că, mutându-se în ceruri, nu numai pe ele nu le va uita, ci pe toată lumea o va cerceta și o va ocroti. Și a împărțit văduvelor sărace veșmintele sale. Și a luat, apoi, iertăciune de la toți și, culcându-se pe pat, a făcut rugăciune pentru întărirea lumii și pentru viețuirea în pace. Și, binecuvântând pe toți cei de față, și-a dat sufletul în mâinile Fiului și Dumnezeului ei. Și multe vindecări s-au împărțit tuturor celor bolnavi, prin binecuvântarea ei. Și, s-a facut, atunci, tunet mare și au venit de la marginile lumii, ca pe niște nori, toți Apostolii lui Hristos, la casa Maicii Domnului din Ierusalim. Și, începând Petru cântarea cea de îngropare, Apostolii au ridicat patul și au petrecut, până la mormânt, trupul cel primitor de Dumnezeu. Și, sosind în satul Ghetsimani și așezând în mormânt trupul Maicii Domnului, Apostolii au zăbovit, acolo, încă trei zile, așteptând pe Apostolul Toma, care din dumnezeiască rânduială, lipsea.

Și, sosind, Toma Apostolul era întristat, că nu se învrednicise să vadă, și el, chipul adormit al Maicii Domnului, ca și ceilalți Apostoli. Deci, s-a deschis, cu hotărâre de obște, mormântul, pentru el. Și, dacă s-a deschis, s-au minunat, ca au aflat mormântul fără sfântul ei trup și era numai giulgiul lăsat, ca mângâiere și mărturie nemincinoasă a mutării Născătoarei de Dumnezeu, cu trup cu tot, la ceruri.

Pe scurt, după credința Sfintei Biserici, la Adormirea Maicii Domnului, trupul ei n-a cunoscut putrezirea, care vine după moarte, nici n-a rama în mormânt. Maica domnului, cu trupul schimbat, viu și proslăvit, a fost mutată, cu trup cu tot la ceruri, că o pârgă a întregii omeniri. Dar, spre deosebire de Mântuitorul, ea a fost dusă la ceruri de îngeri, nu prin puterea ei, ca Mântuitorul. Și acolo se roagă de-a pururi pentru noi. Să avem mare încredere în rugăciunea ei, că ea singură poate vorbi lui Dumnezeu, ca o mama unui fiu al ei.

Troparul Adormirii Maicii Domnului: „Întru naștere fecioria ai păzit, întru adormire lumea nu o ai părăsit, de Dumnezeu Născătoare. Mutatu-te-ai la viață, fiind Maica vieții și cu rugăciunile tale izbăvește sufletele noastre”

Condacul Adormirii Maicii Domnului: „Pe Născătoarea de Dumnezeu, cea întru rugăciuni neadormită și întru folosință nădejdea cea neschimbată, mormântul și moartea nu au ținut-o; căci ca pe Maica Vieții, la viață a mutat-o Cel ce s-a sălășluit în pânțele ei cel pururea fecioresc.”

29 August – Tăierea Capului Sfântului Ioan Botezătorul

Martorul lui Hristos, Sfântul Ioan Botezătorul a fost Înaintea Domnului, nu numai cu nașterea sa, dar și cu moartea sa. Și, precum Domnul Hristos a pățimit pentru păcatele oamenilor, tot așa și Înaintemergătorul Său a îndurat moartea mucenicească, pentru fărădelegile lui Irod.

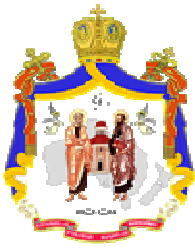
Și aceasta a fost așa: Irod, care se numea Antipa, fiul lui Irod cel Mare, care a ucis pruncii cei din Betleem, a luat, mai întâi, de soție, pe fiica lui Areta, împăratul Arabiei, și a petrecut cu ea multă vreme. Dar, aprinzându-se de patima pentru Irodiada, soția fratelui său, Filip, a alungat pe soția sa legitimă și a luat-o pe aceasta, împotriva legii, făcându-se răpitor, desfrânat și amestecător de sânge.

Deci, pentru o nelegiure ca aceasta, Ioan Botezătorul, păzitorul Legii lui Dumnezeu și propovăduitorul pocăinței, îl muștra pe față pe Irod, înaintea tuturor, și-i zicea: *"Nu ți se cade ție să ai de soție pe femeia lui Filip, fratele tău"*. Irod, nesuferind muștrările Proorocului și îndemnat de

Irodiada, care plină de mânie, voia să-l ucidă, dar nu putea, oprind-o chiar Irod însuși, care știa pe Ioan, că este bărbat drept și sfânt, încât de multe ori îl asculta cu plăcere, luând aminte la cuvintele lui, și se temea de popor să-l ucidă, Irod a poruncit, totuși, să-l prindă și să-l închidă în temniță. Luni și luni de zile a zăcut Sfântul Ioan în temniță, la palatul lui Irod de la Maherus, lângă Marea Moartă. Și fiind cercetat de ucenicii săi, Ioan îi întărea în vestirea lui Mesia, care venise în lume, trimițându-i pe ei să-L vadă și să-L audă, așa cum spune Evanghelia. A venit, însă o zi când netrebnica și vicleana femeie a putut să-și împlinească gândul cel nelegiuit.

Sosind ziua nașterii sale, Irod a poruncit să se facă ospăț mare, în palatul său Maherus, acolo unde, în temniță, își ducea zilele Sfântul Ioan Botezătorul. Și mult s-a veselit Irod, împreună cu sfinții săi, cu dregătorii și cu toate căpeteniile regelui Galileii, cu mâncăruri scumpe și vinuri alese. Iar pentru ca petrecerea să fie și mai deplină, au fost aduși cântăreți vestiți și dănțuitoare tinere, să le desfete ochiul și auzul. La acest ospăț, fiica Irodiadei, Salomeea, jucând și plăcând lui Irod și celor ce ședea cu el, acesta i-a făgăduit, amețit de băutură, că-i va da orice, îi va cere, până chiar la jumătate din împărăția sa. Neștiind ce să ceară, Salomeea a cerut sfatul maicii sale. Și Irodiada și-a sfătuit fiica să ceară capul Sfântului Ioan Botezătorul. S-a tulburat tiranul, dar din gura sa, sugrumata de patimă, a ieșit porunca să se taie capul lui Ioan Botezătorul. Și capul Sfântului a fost tăiat în temniță și adus, pe o tipsie, Salomeei, iar ea l-a dus mamei sale. O tradiție spune ca Irodiada a poruncit slugilor să îngroape capul acesta într-un loc ascuns și departe de trup, temându-se ca, nu cumva, capul alipindu-se de trup, să învieze sfântul și să-i fie din nou glas de muștrare.

Și așa s-a sfârșit mucenicește Sfântul Ioan Botezătorul, la porunca unui rege împătimit și a unei femei nelegiuite, apărând legea lui Dumnezeu și învrednicindu-se de multe cununi întru Cereasca Împărăție, ca un feciorelnic, ca un viețuitor în pustie, ca un învățător și propovăduitor al pocăinței, ca un prooroc, ca un Înaintemergător și Botezător și ca un mucenic.

PROBLEME CREȘTINE DE LOGICĂ ȘI PERSPICACITE

Răspunsuri la problemele din numărul trecut:

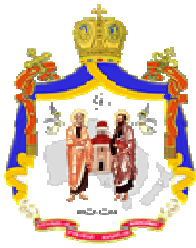
2. Câteva greșeli: Prima greșeală este „calendaristică”, deoarece sărbătoarea Înălțării Domnului cade totdeauna într-o zi de joi. Înseamnă că a doua zi, vineri, amicul a vizitat Valea Oltului, următoarea zi fiind, evident, sâmbătă și nu duminică așa cum susținea el. A doua greșeală este numărul de pagini al almanahului, care este fără soț. Orice carte are totdeauna un număr cu soț de pagini. Apoi amicul spunea că după ce a citit pagina 20 a dat foaia. Aceasta este a treia greșeală, pagina 20 fiind mereu, ca orice pagină cu soț, pe partea stângă în orice carte. Pentru a citi în continuare pagina 21 nu poți întoarce pagina. Acest lucru ar fi fost totuși posibil, dacă toată pagina 21 ar fi avut ilustrații, textul continuându-se practic pe pagina 22, dar această posibilitate iese din calcul, deoarece se menționează în problemă că almanahul era plin „de text, fără nici o ilustrație”. Ultima greșeală din povestirea amicului este intervalul de 72 de ore. Dacă a nins „într-o noapte” este imposibil ca peste 72 de ore să iasă „un soare arzător”, deoarece după acest interval era tot ...noapte! Acestea au fost cele patru greșeli din povestire. Cea de-a cincea este o simplă greșeală gramaticală: primul cuvânt al problemei este scris greșit: „de mult” ar fi trebuit scris corect legat „demult”, fiind un adverb de timp, ca și cum am fi spus „odată” sau „cândva”. Dacă ar fi fost însoțit de un substantiv pe care să îl determine, atunci s-ar fi scris despărțit, de exemplu: ”De mult efort, am obosit”.

3. Unde ajung?

Întâmplarea pe care v-o spun acum s-a petrecut undeva, departe, în îndepărtatul ținut al ghețurilor: Alaska. Aici există, de mai bine de 100 de ani, o mănăstire ortodoxă. Într-o seară, călugării stăteau de vorbă, discutând despre una, despre alta...Și, venind vorba despre cât de departe este orașul de mănăstirea lor, unul dintre ei zise:

- **Ce interesant! Dacă ar fi să plec până la oraș trebuie să merg exact spre nord 300 de km. Apoi, dacă vreau să ajung spre cel mai apropiat port trebuie să mai merg spre est încă 300 de km.**
- **Și ce e interesant la asta ?- zise altul.**
- **Păi, uitate ce : dacă odată ajuns în port o iau spre sud încă 300 de km, iar apoi merg spre vest încă 30 km, unde crezi că ajung?**
- **Păi, unde să ajungi? Evident, de unde ai plecat. Ajungi tot aici, la mănăstire!**
- **Vezi?! Tocmai asta-i interesant, că n-ajung aici!**
- **Imposibil, adică vrei să spui că, dacă eu plec exact din locul ăsta și merg 10 metri spre nord, apoi 10 spre est, pe urmă 10 spre sud și în sfârșit 10 spre vest, nu ajung tot aici, de unde am plecat?**
- **Ba da, pe o distanță așa scurtă poți spune că ajungi de unde-ai plecat. Însă eu vorbesc aici de distanțe mai mari, de câte 300 de km sau mai mult.Și crede-mă, că dacă am pleca acum exact spre nord și am merge fix 300 de km, apoi încă 300 de km spre est, pe urmă 300 spre sud și în sfârșit, 300 de km spre vest, n-am mai ajunge tot aici, tot în locul acesta, ci am fi la o distanță bunicică de el. Însă eu te întreb doar: după ce am străbate cei 1200 de km, unde ar fi locul în care am ajunge față de locul de aici, din care am plecat, mai la Vest, mai la Est, ori poate mai la Nord sau mai la Sud?**

Celălalt călugăr, puțin mai neîncrezător, a rămas pa gânduri, apoi dintr-o dată s-a luminat la față, fericit că a găsit explicația. ”Evident, locul în care am ajunge ar fi cu vreo 40-50 de km mai la !”

AUGUST (31 zile) ziua 13 ore, noaptea 11 ore

1 D Scoaterea Sf. Cruci; Sf. 7 Mc. Macabei (Începutul Postului Adormirii Maicii Domnului) (Dezlegare la ulei și vin)

Duminica a X-a după Rusalii (Vindecarea lunaticului) ; Ap. I Corinteni IV, 9-16; Ev. Matei XVII, 14-23; glas 1, voscr. 10

2 L Aducerea moaștelor Sf. Întâiul Mc. și Arhid. Ștefan; Bincredinciosul Împărat Justinian cel Mare (Post)

3 MCuv. Isaachie, Dalmat și Faust; Sf. Mironosiță Salomeea (Post)

4 MSf. 7 tineri din Efes; Aducerea moaștelor Cuv. Mc. Evdochia (Post)

5 J Înainteprăznuirea Schimbării la Față a Domnului; †) Cuv. Ioan Iacob de la Neamț (Post)

6 V (†) Schimbarea la Față a Domnului (Pobrejenia) (Dezlegare la pește)

7 S †) Cuv. Teodora de la Sihla; Sf. Mc. Narcis, Patr. Ierusalimului (Dezlegare la ulei și vin)

8 D Sf. Emilian Mărt. Ep. Cizicului; Sf. Miron, Ep. Cretei (Dezlegare la ulei și vin)

Duminica a XI-a după Rusalii (Pilda datornicului nemilostiv) ; Ap. I Corinteni IX, 2-12; Ev. Matei XVIII, 23-35; glas 2, voscr. 11

9 L Sf. Ap. Matia; Sf. 10 Mc. Mărt. pentru icoana lui Hristos; Sf. Mc. Antonin (Post)

10 MSf. Mc. Arhid. Lavrentie; Sf. Mc. Xist, Ep. Romei, și Ipolit (Post)

11 M †) Sf. Mc. Nifon, Patr. Constantinopolului; Sf. M. Mc. Evplu, arhid. (Post)

12 J Sf. Mc. Fotie, Anichit, Pamfil și Capiton (Post)

13 V Mutarea moaștelor Cuv. Maxim Mărt.; Cuv. Dositei (Odovania Praznicului Schimbării la Față) (Post)

14 S Înainteprăznuirea Adormirii Maicii Domnului; Sf. Prooroc Miheia (Prohodul Maicii Domnului) (Dezlegare la ulei și vin)

15 D (†) Adormirea Maicii Domnului

Duminica a XII-a după Rusalii (Tânărul bogat) ; Ap. Filipeni II, 5-11; I Corinteni XV, 1-11; Ev. Luca X, 38-42; XI, 27-28; Matei XIX, 16-26; glas 3, voscr. 1

16 L Sf. Mahramă a Domnului; †) Sf. Martiri Brâncoveni Constantin Vodă cu cei 4 fii ai săi: Constantin, Ștefan, Radu, Matei și sfetnicul Ianache

17 MSf. Sfințit Mc. Miron; Sf. Mc. Straton, Ciprian și Tirs

18 MSf. Mc. Flor, Lavru, Polien și Leon (Post)

19 J Sf. Mc. Andrei Stratilat; Cuv. Timotei, Agapie și Tecla

20 V Sf. Prooroc Samuel; Sf. Mc. Sever și Eliodor (Post)

21 S Sf. Ap. Tadeu; Sf. Mc. Vasa; Sf. Mc. Donat diac., Romul pr., Silvan diac. și Venust

22 D Sf. Mc. Agatonic, Antuza, Zotic, Irineu și Or

Duminica a XIII-a după Rusalii (Pilda lucrătorilor răi) ; Ap. I Corinteni XVI, 13-24; Ev. Matei XXI, 33-44; glas 4, voscr. 2

23 L Sf. Mc. Lup; Sf. Sfințit Mc. Irineu (Odovania Praznicului Adormirii Maicii Domnului)

24 MSf. Sfințit Mc. Eutihie; Sf. Mc. Tation

25 MAducerea moaștelor Sf. Ap. Bartolomeu; Sf. Ap. Tit (Post)

26 J Sf. Mc. Adrian și Natalia, soția sa; Sf. Mc. Atic

27 V Cuv. Pimen; Sf. Mc. Eutalia, Fanurie și Osie, Ep. Cordovei (Post)

28 S Cuv. Moise Etiopianul; Sf. Mc. Diomid; Sf. Ana Proorocița, fiica lui Fanuel

29 D (†) Tăierea Capului Sf. Prooroc Ioan Botezătorul; Cuv. Teodora (Post negru)

Duminica a XIV-a după Rusalii (Pilda nunții fiului de împărat) ; Ap. Fapte XIII, 25-33; II Corinteni I, 21-24; II, 1-4; Ev. Marcu VI, 14-30; Matei XXII, 1-14; glas 5, voscr. 3

30 L Sf. Ier. Varlaam al Moldovei; Sf. Ier. Alexandru, Ioan și Pavel cel Nou, Patr. Constantinopolului

31 MPunerea în raclă a brâului Maicii Domnului; Sf. 366 de Mc. din Nicomidia